

на страшень дору и на боязливый Императоръ, за кого-то той успѣ да ужени дѣщерік си. Като стана тѣсть на Императора и Цезарь, той пожела да стане и съ-Императоръ, равенъ на зятя си, а наѣ посла прѣвъ и высочайшій Господарь, сир. Августъ. И така прѣвный Адмиралъ, Романъ Лакапинъ, всичко правяше по свое-то произволеніе, и всичко самъ единъ управляваше; а Константинъ, като изгуби постѣнно власть-тѣ си, носяше само имя-то Императоръ, и не излазиша никадѣ изъ свое-то усамотено жилище, като ся прѣдаде на науки-ты и на Словесность-тѣ.

Между това гордость-та Романова отъ день на день умножиаваше число-то на врагове-ты му; естественно е, че мнозына, кои-то бяхъ недоволни отъ него, желаяхъ по добрѣ да ся управляватъ отъ сѫщїй Императоръ, отъ кроткій Константина; мысль-та, че незаконно усвои Романъ власть-тѣ, или по добрѣ насилино-то усвоеніе, подбуждаше дръзность-тѣ на неговы-ты недоброжелатели; самъ Константинъ зарадъ обиды-ты, които струвахъ на чина му както Романъ, така и сынове-ты му, Кесари, които бяхъ вѣколцина, принудися да глаꙑда прѣзъ прѣсты-ты си, като виждаше себе си въ рѣцѣ-ты на Романиды-ты, на които той толкова добро стори. Нѣ когато добрый Императоръ тръпяше това съ илъчяніе, народъ-ть роптаяше; а наѣ много отъ всички-ты бяхъ прилѣпени къмъ Константина Имперски-ти Българе и Славяне-ти, които ся находахъ въ службѣ. Часто ся открывахъ тайни (заговори) срѣщу Романа дору и между неговы-ты прилѣпени и жестоко ся наказвахъ; нѣкои отъ тыхъ заговоры ся прѣобръщахъ въ възмущеніе. Едно отъ такывы бяше възмущеніе-то на Анатолски-ты Българе за да свалять Романа, и да утврдятъ единодръжавіе на едного Константина Багрянородный, който родомъ бяше сѫщїй Българинъ-Славянинъ.

И така и въ Имперії-тѣ умове-ти бяхъ раздѣленъ на двѣ партіи, както и въ Българії, и така ся готовахъ на междусобни войнѣ. Императоръ Константинъ до това врѣмѧ съ тръпѣніе носяше гордость-тѣ на Романа и на неговы-ты сынове; нѣ, колко-то иу растяжъ години-ты, толкова и трѣ-